

مدلی جدید برای محاسبه جرم هیبرهسته‌های غیر نسبتی دارای یک هیبرون

عرب، سمانه^(۱) - صالحی، نسیرین*^(۱) - آقایان، سیدعلی^(۲) - زاهدی، محمود^(۱)

^۱ گروه فیزیک، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، شاهرود، ایران

^۲ گروه مهندسی هسته‌ای، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، شاهرود، ایران

چکیده:

هدف ما در این مقاله ارائه مدلی مناسب برای محاسبه جرم هیبرهسته‌های غیر نسبتی دارای یک هیبرون می‌باشد. بدین منظور ابتدا به حل تحلیلی معادله شرودینگر شعاعی غیرنسبیتی با در نظر گرفتن پتانسیل برهم‌کنشی کیلینگ بک به روش هیون پرداخته‌ایم. بدین ترتیب انرژی بستگی حالت پایه هیبرهسته‌های دارای یک نوع هیبرون را بدست آورده‌ایم و سپس با استفاده از فرمول جرمی، جرم تعدادی از هیبرهسته‌های H, He, Li, Be, B و C را محاسبه نموده‌ایم. محاسبات نشان می‌دهد که نتایج حاصل از مدل پیشنهادی ما با نتایج تجربی سازگاری بسیار خوبی دارد.

کلمات کلیدی: هیبرهسته، روش هیون، پتانسیل کیلینگ بک، هیبرون.

مقدمه:

فیزیک هیبرهسته، با هسته‌هایی سروکار دارد که یک یا چند نوکلئون با هیبرون‌ها جایگزین شده‌اند. گسترش دامنه شناخت هیبرهسته‌ها ناشی از استفاده همزمان روش‌های تجربی و تئوری بوده است [۱]. آنچه فیزیک ذرات بنیادی و فیزیک هسته‌ای را به هم متصل می‌کند فیزیک هیبرهسته می‌باشد. پیگیری برهم‌کنش‌های هیبرون-هیبرون، هیبرون-نوکلئون

باعث فهم بهتر و قابل توجهی در ساختار هسته، ویژگی‌های ذرات شگفت و بررسی مسئله مربوط به چند جسمی هسته شده است. از آنجائیکه انرژی هیبرهسته‌ها نسبت به جرم سکون آن‌ها خیلی کمتر است، لذا می‌توان هیبرهسته‌ها را با معادله‌ی شرودینگر بررسی نمود. ما در این مقاله ابتدا به حل معادله شرودینگر شعاعی با پتانسیل پیشنهادی خود به روش هیون پرداخته و انرژی بستگی غیرنسبیتی حالت پایه هیبرهسته‌های دارای یک نوع هیبرون (Λ ، Σ^0 ، Σ^+ ، Σ^- ، Ξ^0 ، Ξ^- و یا Ω) را بدست آورده‌ایم، سپس با استفاده از فرمول جرمی، جرم تعدادی از هیبرهسته‌های H ، He ، Li ، Be ، B و C را محاسبه نموده‌ایم و در آخر نتایج محاسبات خود را با داده‌های تجربی مقایسه نموده‌ایم.

۱-۱ پتانسیل برهم‌کنش:

در بسیاری از کاربردهای عملی، پتانسیل نوسانگر هماهنگ (H.O.) طیفی را ایجاد می‌کند که با طیف ایجاد شده توسط پتانسیل‌هایی مانند پتانسیل کولنی بعلاوه پتانسیل خطی تفاوت زیادی ندارند. در مدل QCD پتانسیل‌های کولنی و خطی به خوبی پیش‌بینی می‌شوند [۲]. از آنجا که مدل‌های نوسانگر هماهنگ ساده دارای ویژگی‌های ریاضیاتی جالبی هستند، بیشتر از این مدل‌ها در حکم پتانسیل قیدی استفاده می‌شود [۳]. هیبرهسته را می‌توان به عنوان یک مجموعه دو جسمی شامل دو بخش هیبرون و نوکلئون‌ها در نظر گرفت [۴]. در این مجموعه هر هیبرون با نوکلئون‌های دیگر برهم‌کنش می‌کند. پتانسیل مقید کننده در این مقاله، پتانسیل کیلینگ بک بوده [۵] که آن را به شکل زیر در نظر می‌گیریم:

$$V(r) = \frac{c}{r} + br + ar^2 + \frac{d}{r^2} \quad (1)$$

در رابطه فوق، جمله اول پتانسیل فوق‌کولنی بوده که در فواصل کوچک از نوع جاذبه می‌باشد. دومین جمله، پتانسیل محدود کننده‌ای است که مانع از آن می‌شود تا ذرات از یکدیگر فاصله بگیرند. جمله سوم پتانسیل نوسانگر هماهنگ بوده

و جمله آخر، پتانسیل مرکزی است که با شرط $d \neq 0$ منجر به از بین رفتن تبهگنی می‌شود. پارامترهای قدرت پتانسیل (a) b, c, d ، مقادیری ثابت هستند.

۲-۱ حل دقیق معادله شرودینگر تحت پتانسیل نگهدارنده:

هیپرهمسته را می‌توان یک مجموعه دو جسمی شامل دو بخش هیپرون و نوکلئون‌ها در نظر گرفت [۴]. با جداسازی بخش زاویه‌ای و شعاعی معادله شرودینگر در پتانسیل مرکزی $V(r)$ ، می‌توانیم از بخش زاویه‌ای معادله شرودینگر فاکتور بگیریم و در نهایت معادله شرودینگر شعاعی غیرنسبیتی برای هیپرهمسته‌های دارای یک هیپرون به صورت زیر می‌باشد [۶]:

$$\frac{d^2 R}{dr^2} + \frac{2}{r} \frac{dR}{dr} + \frac{2\mu}{\hbar^2} (E - V(r)) R(r) - \frac{\ell(\ell+1)}{r^2} R(r) = 0 \quad (2)$$

که در آن $R(r)$ تابع موج شعاعی، E ویژه مقدار انرژی و ℓ عدد کوانتومی اندازه حرکت زاویه‌ای می‌باشد و μ جرم کاهش یافته می‌باشد [۷]. با معرفی تابع موج شعاعی به صورت $R(r) = r^{-1} U(r)$ [۸] معادله (۲) به شکل زیر خواهد شد:

$$U''(r) + \left[\frac{2\mu}{\hbar^2} \left(E - ar^2 - br - \frac{c}{r} - \frac{d}{r^2} \right) - \frac{\ell(\ell+1)}{r^2} \right] U(r) = 0 \quad (3)$$

برای حل معادله (۳) از تغییر متغیر $U(r) = r^A e^{-(Br+Gr^2)} F(r)$ استفاده کرده و سپس با بازنویسی رابطه (۳) خواهیم داشت:

$$e^{-(Br+Gr^2)} r^A \left[\begin{aligned} &F''(r) + (-2(B+2Gr) + 2Ar^{-1})F'(r) + r^2 F(r)(4G^2 - a_1) \\ &+ rF(r)(4BG - b_1) + r^{-1}F(r)(-2AB - c_1) \\ &+ r^{-2}F(r)(A^2 - A - d_1 - \ell(\ell+1)) + F(r)(-4GA + B^2 - 2G + E_1) \end{aligned} \right] = 0 \quad (4)$$

که در آن ضرایب a_1 و b_1 و c_1 و d_1 و E_1 به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$a_1 = \frac{2\mu}{\hbar^2} a \quad b_1 = \frac{2\mu}{\hbar^2} b \quad c_1 = \frac{2\mu}{\hbar^2} c \quad d_1 = \frac{2\mu}{\hbar^2} d \quad E_1 = \frac{2\mu}{\hbar^2} E \quad (5)$$

با انجام محاسبات مقادیر A ، B و G به صورت زیر بدست می‌آیند:

$$A = \frac{+1 \pm \sqrt{1 + 4(d_1 + \ell(\ell+1))}}{2} \quad B = \frac{b_1}{2\sqrt{a_1}} \quad G = \frac{\sqrt{a_1}}{2} \quad (6)$$

ما برای حل معادله (۴) از روش هیون [۵] استفاده می‌کنیم. معادله استاندارد هیون به شکل زیر خواهد بود:

$$H''(z) + \left(-2z - \beta' + \frac{1 + \alpha'}{z}\right) H'(z) + \left[-2 - \alpha' + \gamma' + \frac{\beta'(\alpha' + 1)}{2} - \frac{\delta'}{2z}\right] H(z) = 0 \quad (7)$$

با مقایسه طرفین معادله (۴) و معادله استاندارد هیون، ضرایب مورد نظر به شکل رابطه (۸) بدست می‌آیند:

$$\alpha' = 2A - 1 \quad \beta' = 2B \quad \gamma' = B^2 + E_1 \quad \delta' = 2c_1 \quad (8)$$

با توجه به اینکه $F(r) = H_b(\alpha', \beta', \gamma', \delta', Z)$ می‌باشد، لذا می‌توان $F(r)$ را بصورت زیر در نظر گرفت [۵]:

$$F(r) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n r^n \quad F'(r) = \sum_{n=0}^{\infty} n c_n r^{n-1} \quad F''(r) = \sum_{n=0}^{\infty} n(n-1) c_n r^{n-2} \quad (9)$$

با قرار دادن $F(r)$ در معادله (۶) به معادله بازگشتی زیر دست می‌یابیم:

$$c_{n+2} = \frac{r^n \left(\left(B'(n+1) + \frac{B'(\alpha'+1)}{2} + \frac{\delta'}{2} \right) c_{n+1} + (2n+2+\alpha'-\gamma') c_n \right)}{r^n ((n+2)(n+1) + (n+2) + \alpha'(n+2))} \quad (10)$$

با حل معادله (۱۰) مقدار انرژی به صورت زیر بدست می‌آید:

$$E_{n,l} = \frac{\hbar^2}{2\mu} \left(2n+2 - \frac{b}{4a} \pm \sqrt{1+4(d+\ell(\ell+1))} \right) \quad (11)$$

مقدار عددی انرژی بستگی هیپرهمسته دارای یک هیپرون با در نظر گرفتن $E_{n,l} = -B_{(hypernuclei)}$ [۶] بدست می‌آید.

۳-۱ محاسبه جرم هیپرهمسته‌ها:

جرم هیپرهمسته از رابطه $M_{hypernuclei} = Zm_p + Nm_n + M_y + E_{n,l}$ محاسبه می‌شود [۹]. به منظور یافتن پارامترهای

a, b, c و d در معادله (۳) و سه پارامتر A, B و G در رابطه (۶) از روش *global fit* استفاده نموده‌ایم و ضرایب

و پارامترهای مجهول را بطور همزمان به گونه‌ای یافتیم که بهترین برازش با جرم تجربی هیپرهمسته‌های دارای یک

هیپرون حاصل شود. مقادیر وابسته به ضرایب پتانسیل محاسبه شده به ترتیب در جدول (۱) گزارش شده‌اند.

جدول شماره (۱): مقادیر وابسته به ضرایب پتانسیل برهم کنش رابطه‌ی (۱) برای محاسبه‌ی جرم هیپر هسته‌های دارای یک هیپرون در حالت پایه در مدل غیرنسبیتی.

ضرایب پتانسیل	a	b	c	d
مقادیر	۲/۵۷۱۹	۳/۴۰۰۸	-۱/۳۲۴۱	۰/۵۴۵۰

۲- نتایج:

در زیر نتایج تجربی جرم هیپر هسته‌های دارای یک هیپرون برحسب MeV [۱۰ و ۱۱] با مقدار جرم تئوری محاسبه شده حاصل از مدل تئوری ما مقایسه شده است.

جدول شماره (۲): نتایج محاسبات حاصل از مدل تئوری ما (ستون دوم) و نتایج تجربی [۱۰ و ۱۱] (ستون سوم) مربوط به جرم هیپر هسته‌های دارای یک هیپرون.

Hypernuclei	$M_{Our Calc}$ (MeV)	$M_{Exp}(MeV)$ [۱۰ و ۱۱]	در صد خطای نسبی
${}^{13}_{\Lambda}C$	۱۲۳۱۳/۳۸	۱۲۲۷۸/۹۵	۰/۲۸
${}^4_{\Sigma^0}He$	۳۹۵۶/۹۳۸	۳۹۲۲	۰/۸۹
${}^4_{\Sigma^+}He$	۳۹۵۳/۸۵۶	۳۹۰۴	۱/۲۷
${}^4_{\Sigma^-}He$	۳۹۶۱/۴۶۴	۳۹۳۳	۰/۷۲
${}^4_{\Xi^0}He$	۴۰۷۲/۶۳۷	۴۱۰۶	۰/۸۱

${}_{\Xi}^4He$	۴۰۷۸/۹۰۴	۴۱۲۱	۱/۰۲
${}_{\Omega}^4He$	۴۴۱۶/۶۴۷	۴۲۹۳	۲/۸۸
${}_{\Lambda}^4H$	۳۸۸۵/۹۴۴	۳۹۲۲	۰/۹۱
${}_{\Sigma^0}^4H$	۳۹۵۸/۲۱۸	۳۹۲۲	۰/۹۲
${}_{\Sigma}^4H$	۳۹۶۲/۷۴۴	۳۹۰۴	۱/۵۰
${}_{\Sigma^+}^4H$	۳۹۵۵/۱۳۶	۳۹۳۳	۰/۵۶
<i>Hypernuclei</i>	$M_{Our Calc}$ (MeV)	$M_{Exp}(MeV)$ [۱۰ و ۱۱]	در صد خطای نسبی
${}_{\Xi}^4H$	۴۰۸۰/۱۸۳	۴۱۰۶	۰/۶
${}_{\Xi^0}^4H$	۴۰۷۳/۹۱۷	۴۱۲۱	۱/۱۴
${}_{\Omega}^4H$	۴۴۱۷/۹۲۶	۴۲۹۳	۲/۹۸
${}_{\Lambda}^3H$	۲۹۶۰/۴۹۱	۲۹۹۱/۱۲	۱/۰۲
${}_{\Lambda}^4He$	۳۸۸۴/۶۶۴	۳۹۲۱/۶۳	۰/۹۴
${}_{\Lambda}^5He$	۴۸۱۶/۹۹۶	۴۸۳۹/۸۴	۰/۴۷
${}_{\Lambda}^6He$	۵۷۵۲/۱۵۵	۵۷۷۹/۱۴	۰/۴۶
${}_{\Lambda}^7He$	۶۶۸۸/۷۵	۶۷۱۵/۶۶	۰/۴۰
${}_{\Lambda}^7Li$	۶۶۸۸/۷۵	۶۷۱۵/۶۶	۰/۳۵

${}^7_{\Lambda}\text{Be}$	۶۶۸۶/۱۷۱	۶۷۱۵/۷۱	۰/۴۳
${}^8_{\Lambda}\text{He}$	۷۶۲۶/۱۷۵	۷۶۵۳/۲	۰/۳۵
${}^8_{\Lambda}\text{Li}$	۷۶۲۴/۸۸۴	۷۶۴۲/۵۲	۰/۲۳
${}^8_{\Lambda}\text{Be}$	۷۶۲۳/۵۹۴	۷۶۴۲/۸۶	۰/۲۵
${}^9_{\Lambda}\text{Li}$	۸۵۶۲/۸۳۲	۸۵۷۸/۶۹	۰/۱۸
${}^9_{\Lambda}\text{Be}$	۸۵۶۱/۵۴۱	۸۵۶۳/۶۹	۰/۰۲
${}^{10}_{\Lambda}\text{B}$	۹۴۹۸/۵۴۷	۹۵۰۰/۱۵	۰/۰۱
${}^{11}_{\Lambda}\text{B}$	۱۰۴۳۷/۰۹	۱۰۴۲۹/۶۹	۰/۰۷
${}^{12}_{\Lambda}\text{B}$	۱۱۳۷۵/۸۲	۱۱۳۵۶/۹۱	۰/۱۶
${}^{13}_{\Lambda}\text{C}$	۱۲۳۱۳/۳۸	۱۲۲۷۸/۹۵	۰/۲۸

۳- بحث و نتیجه گیری:

در این مقاله با حل معادله شرودینگر شعاعی و با استفاده از تابع هیون ویژه توابع و ویژه مقادیر انرژی را به ازاء پتانسیل برهم‌کنش پیشنهادی بدست آوردیم و با محاسبه مقدار انرژی بستگی غیرنسبیتی هیپرهمسته‌های دارای یک هیپرون، جرم

تعدادی از هیبرهسته‌ها را محاسبه کردیم. با مقایسه نتایج جدول (۲) با نتایج گزارش شده در مراجع [۱۰ و ۱۱]، در می‌یابیم که نوع پتانسیل برهم کنش در نظر گرفته شده میان ذرات تشکیل دهنده هیبرهسته تا حد زیادی واقع بینانه بوده و مجموع پتانسیل نوسانی، پتانسیل خطی، پتانسیل کولنی و پتانسیل غیرتبهگن به عنوان پتانسیل برهم کنش نگهدارنده، ترکیبی مناسب می‌باشد و نتایج حاصل تا حد بسیار زیادی با نتایج تجربی سازگاری دارد، لذا مدل‌های پیشنهادی ما و انتخاب نوع پتانسیل برهم کنش در زمینه توصیف جرم هیبرهسته‌ها موفق بوده‌اند.

مراجع:

- [1] G. Bonomi, Few-Body Syst. 43 (2008).
- [2] S. Gunnar, Bali et al., phys.Rev, D62,(2000).
- [3] S. Gunnar, Bali, phys.Rev, 343, 1, (2001).
- [4] Z. Shah, and et al. Eur. Phys. J. A. 52, 313, (2016).
- [5] W. S. Chung, S. Zare, and H.Hassanabadi,Commun. Theor. Phys., 67 (2017).
- [6] A. Armat, and H. Hassanabadi, Modern Physics Letters A, 31, 14, (2016).
- [7] آرماآت.آیدا، حسن آبادی .حسن،کنفرانس فیزیک ایران، دانشگاه شیراز، شهریور۱۳۹۵.
- [8] T. Thakkar, and et al. Nucl. Phys., 1, 56, pp 750, (2011).
- [9] C. Samanta, P. Roy Chowdhury, J. Phys. G: Nucl. Part. Phys. 32, 3, (2006).
- [10] J. Pniewski., Acta Phys. Pol. B, 20, 2, pp 129, (1971).
- [11] S. M. Gerasyuta and Matskevich., Int. J. Mod. Phys. A., 25, 30, pp 1550157, (2015).